

στο ισραηλινό κράτος

Η κάλυψη από τα ΜΜΕ των δολοφονικών πογκρόμ που εξαπολύονται από το ισραηλινό κράτος εναντίον των Παλαιστινίων αφήνει έξω αρκετές πτυχές της όλης ιστορίας. Η αποκαλούμενη «διαδικασία ειρήνης», παρόμοια με αυτή στη Βόρεια Ιρλανδία, βασίζεται στη θεσμοποίηση του σεχταρισμού παρά στην υπερνίκησή του. Υπάρχουν πολίτες και της Παλαιστίνης και του Ισραήλ, και εβραϊκής και μουσουλμανικής θρησκευτικής προέλευσης, που επιδιώκουν κάτι διαφορετικό παρά τη δημιουργία δύο αντιπάλων σεχταριστικών κρατών. Κατά ειρωνικό τρόπο, η ιδεολογία που κρύβεται πίσω από τα πογκρόμ αυτά είναι ο σιωνισμός, η πεποίθηση, δηλαδή, ότι οι Εβραίοι θα είναι ασφαλείς σε μια χώρα που θα κατοικείται μόνο από τους Εβραίους.

Στο ισραηλινό Indymedia έχουν δημοσιευτεί αναφορές για κοινές διαδηλώσεις Εβραίων και Ισραηλινών-Παλαιστινίων, συμπεριλαμβανομένης και της είδησης ότι «4.000 Εβραίοι και Ισραηλινοί-Παλαιστίνιοι συγκεντρώθηκαν στη Χάιφα στο βράδυ της 21ης Οκτωβρίου κάτω από το σύνθημα “Για μια δίκαιη ειρήνη και μια πλήρη ισότητα”». Στην αναφορά αυτή επισημαίνεται ότι «οι ομιλητές, μεταξύ άλλων, απαίτησαν τον τερματισμό της ισραηλινής κατοχής της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας, τη μεταφορά όλων των εποίκων, τον τερματισμό του καθεστώτος των επίσημα εγκεκριμένων πυροβολισμών από πλευράς του ισραηλινού στρατού εναντίον άοπλων Παλαιστινίων τόσο στα κατειλημμένα εδάφη όσο και στο Ισραήλ καθώς και την πλήρη ισότητα μεταξύ Εβραίων και Παλαιστινίων».

Μιλήσαμε με τον Ilan Shalif, Ισραηλινό αναρχικό που δραστηριοποιείται για πολλά χρόνια σε μια «επίμονη αντίσταση αρχών στο σιωνισμό» και ο οποίος λέει, ανάμεσα στα άλλα:

«Πριν από τα τελευταία πογκρόμ, περίπου 200 Ισραηλίτες ήταν πραγματικά δραστηριοποιημένοι, κυρίως γύρω από τις διαμαρτυρίες και διαδηλώσεις εναντίον των κατεδαφίσεων σπιτιών Παλαιστινίων. Στις δύο τελευταίες μεγάλες διαδηλώσεις εναντίον των μέτρων καταστολής σε βάρος των Παλαιστινίων συμμετείχαν περίπου 500 άτομα. Ανάμεσα στα 500 αυτά άτομα υπάρχουν γύρω στα 50 που θεωρούνται αρκετά δραστηριοποιημένοι μαχητές. Στον αριθμό αυτό συμπεριλαμβάνονται οι αναρχικοί και μερικοί άλλοι ελευθεριακοί κομμουνιστές...

εκμεταλλευτούν τους Παλαιστινίους εργαζομένους καθώς και τους εργαζομένους των γειτονικών τριτοκοσμικών αραβικών χωρών, αρχίζουν πλέον να αποκτούν την ηγεμονία σε βάρος της παλαιάς τάξης των σιωνιστών καπιταλιστών και των γραφειοκρατών.

Επίσης, οι πρόσφατες διαδηλώσεις των Ισραηλινών-Παλαιστινίων έχουν την προέλευσή τους σε αντιφατικές διαδικασίες. Αφενός, το ηθικό των Παλαιστινίων είναι κατά πολύ ισχυρότερο εξαιτίας της αποτυχίας σημαντικού μέρους του σιωνιστικού προγράμματος εποίκησης και κατοχής – και για να το κάνουμε πιο σαφές, το γεγονός ότι οι ισραηλινοί αναγκάζονται να αποχωρήσουν από μέρη των κατειλημμένων εδαφών. Αφετέρου, το νομικό καθεστώς των Ισραηλινών-Παλαιστινίων ως πολιτών έχει αλλάξει από ένα ελάχιστα νομικό καθεστώς και, εξαιτίας του φόβου εκδίωξής τους, σε ένα καθεστώς πολιτών δεύτερης κατηγορίας.

Πολλοί έχουν απογοητευθεί με την Παλαιστινιακή Αρχή και έχουν αρχίσει να προτιμούν ακόμη και του να είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας του Ισραήλ και έτσι ο αγώνας τους για πλήρη υπηκοότητα έχει ενδυναμωθεί αρκετά...

»Η μόνη βραχυπρόθεσμη λύση με την οποία θα επιτυγχανόταν μια σταθεροποίηση στην περιοχή είναι ο τερματισμός των καταλήψεων των παλαιστινιακών εδαφών από το 1967 - μια λύση αποδεκτή από την πλειοψηφία των Παλαιστινίων, λύση του προβλήματος των προσφύγων καθώς και ισότητα για τους Ισραηλινούς-Παλαιστινίους. Όσο το Ισραήλ χρησιμοποιεί την εξουσία του για να τρομοκρατεί τους Παλαιστινίους δεν θα είναι δυνατή καμία σταθερότητα.

Μακροπρόθεσμα μιλώντας, η Matzpen είχε υιοθετήσει στη δεκαετία του 1960 τη θέση ότι η

* Το κείμενο αυτό δημοσιεύτηκε στο μηνιαίο δελτίο «WorkersSolidarity» («Εργατική Αλληλεγγύη») της ιρλανδικής αναρχοκομμουνιστικής ομοσπονδίας WorkersSolidarityMovement (WSM – Κίνημα Εργατικής Αλληλεγγύης), στο τεύχος 61, Νοέμβριος 2000. Αν και έχουν περάσει 6 χρόνια από τη δημοσίευσή του, πιστεύουμε ότι θίγει, έστω και σπερματικά, κάποιες διαστάσεις του ελευθεριακού αγώνα στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη. Ελληνική μετάφραση «Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης», Μελβούρνη, 23 Αυγούστου 2006.